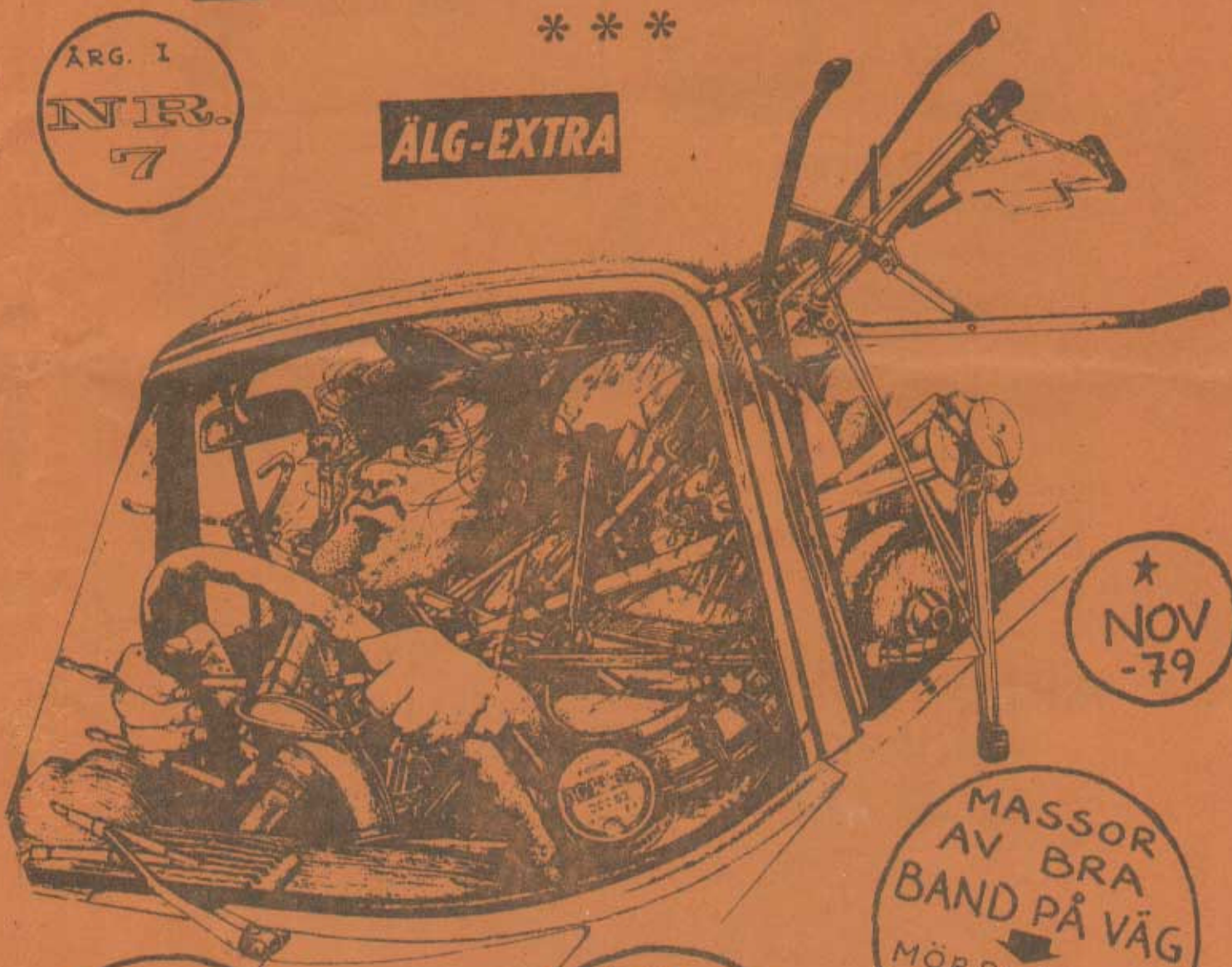

MUSIK

FORUM

ÅRG. I
NR.
7

ÄLG-EXTRA

★
NOV
-79

Best
CHIC
★★★
OM EN ANNOR-
LUNDA DISCO-
GRUPP

EN
STRÅLANDE
DÖD

LEDARE OM
KÄRNKRAFTEN

MASSOR
AV BRA
BAND PÅ VÄG
MÖRBYLIGAN
COSMIC
OVERDOSE
M.FL.

NEIL och
Knarket

MUSIKFORUM

Box 181

631 03 ESKILSTUNA

POSTGIRO: 55 59 18-2

TEL: 016-14 97 90

MUSIKCAFÉET

HAR
ÖMPET

FREDAGAR

O.
LÖRDAGAR

FRÅN KL 20⁰⁰

SERVERINGS- GRUPPEN

behöver Dig!

Om du vill jobba i köket så ring:

BIRGITTA DUNER tel. 11 59 09

eller skriv upp dig i almanackan
i köket. Där står det hur många
som behövs varje gång.

EN MYCKET UPPSKATTAD ARBETSIN-
SATS (OCH NÖDVÄNDIG)!

ARRANGEMANGS GRUPPEN

En grupp har blivit fyra därför
behövs det mer folk.

Denna delning har gjorts för
att fler ska få vara med och
bestämma vad vi ska få lyssna
till på caféet. Vid intresse:
RING till den här och skägg-
krullige ANDERS SANDÅ,
tel 13 90 29

TEATER- GRUPPEN

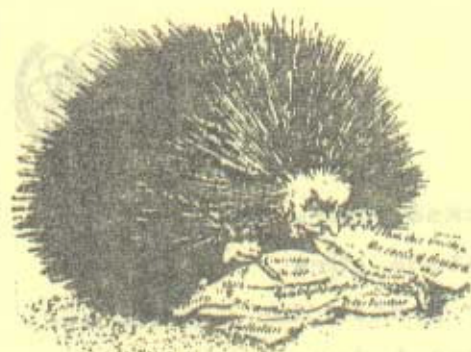
behöver ständigt fler teater-
intresserade människor. Tänk
på att det snart är dags för
nyårsrevyn!

TA KONTAKT MED

GARINA ÖSTBRANT

tel. 13 42 56

TIDNINGSREDAKTIONEN:

Leena Ahola	14 37 85
Tom Arvidsson	14 40 60
Björn Hellström,	
"John Revolta"	14 02 31
Anders Hvidfeldt	11 86 81
Micke Malmström	13 14 18
Mats Olsson,	
"Flärpen"	14 66 08
Anders Sandå	13 90 29
Owe Wahlqvist	13 48 53

① Det är vi som med svett och möda sätter ihop den här tidningen varje månad. Det är ett tidsödande arbete, därför skulle vi behöva hjälp med artiklar, dikter, serier, recensioner eller det just du tycker ska finnas i den här tidningen. Adressen är **MEDLEMSTIDNINGEN MUSIKFORUM BOX 181 63103 E-TUNA**

KALLELSE TILL STORMÖTE

Dags för stormöte igen, måndagen den 5 november smäller det, kl 19 i cafét närmare bestämt. Det här kommer att bli ett utmärkt tillfälle att få veta hur det gick på kontaktnätets kongress den 26 - 28 oktober, det kommer nämligen att bli en utförlig rapport om det.

Musikforums ev. kulturpolitiska program var uppe redan på förra stormötet, men då bordlades frågan eftersom alltför få hade läst styrelsens förslagsom fanns i sin helhet i förra numret av medlemstidningen. Därför uppmanar vi nu alla att läsa det till detta stormöte!!!

Styrelsen tycker att vi ska ta upp frågan om rökfritt i övre hallen.

**måndag
5 nov
kl 1900**

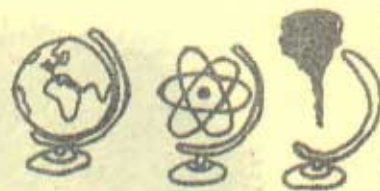
Här är dagordningen:

- Formaliteter
- Rapporter
- Kulturpolitiskt program
- Rökfritt i övre hallen
- Folkkampanjen mot kärnkraft
- Övriga frågor
- Slut

Det vore kanske bättre att ha rökare endast i nedre hallen, eftersom det trots allt driver in rök i köket och själva cafét om det röks i övre hallen.

Folkkampanjen mot kärnkraft vill gärna låna cafét för möten på söndagkvällar, och styrelsen tycker att det kan de väl få. Styrelsen föreslår också att vi gör samarrangemang med folkkampanjen. Vi kan däremot inte ansluta oss som förening eftersom man endast har individuellt medlemskap.

EN STRÅLANDE DÖD?

Musikforum bör engagera sig!
Det är nog de flesta medlem-
mar eniga om...

Vi engagerar oss redan. För
det lokala musiklivet. I
drögfrågan.

Men det räcker inte!

Vi måste engagera oss i de
politiska dagsfrågor som är
aktuella. Arbetslösheten,
boendemiljö, daghemsfrågan
är bara några exempel.

Men idag finns en fråga som
kommer att överskugga alla
andra och det är frågan om
kärnkraftens vara eller inte
vara.

Idag samlar sig Svenska
Arbetsgivarförbundet (SAF)
tillsammans med andra före-
tagarorganisationer till en
kampanj för kärnkraften, för
kortsiktiga lönsamhetskrav.

För en osäker energikälla
vars avfallsprodukter eller
olyckskonsekvenser vi kommer
att få leva, eller snarare dö,
med i 24,000 år, d v s i över
1000 generationer.

Det finns grupper som idag
inser sitt ansvar för komman-
de generationer och säger nej
till kärnkraften. De grupper-
na har samlats i FOLKKAMPANJEN
FÖR NEJ TILL KÄRNKRAFT och det

bör också Musikforum här i
Eskilstuna göra.

Vi bör stötta den lokala avd-
elningen i dess arbete, upp-
låta våra lokaler åt dem och
även ha egna arrangemang i
frågan. T ex en konsert mot
kärnkraften i samband med
själva folkomröstningen.

VI MÅSTE ENGAGERA OSS!

Det gäller vår existens!

Politiker och forskare är
inget att lita på, det visar
den amerikanska skandalen om
50-talets kärnvapenprov i

Nevada. Där försäkrade forsk-
arna de näraliggande städerna
att proven var ofarliga, trots
att de var medvetna om motsat-
sen. Nu dör de en efter en av
leukemi och annan cancer,
flera tusen män, kvinnor och
barn som litade på myndighet-
erna.

VI FÅR INTE LITA PÅ DOM!

VI MÅSTE SÄGA NEJ!

NEJ TILL DERAS KÄRNKRAFT!

Redaktionen

PS. Ett förslag med denna inne-
börd kommer upp på nästa stor-
möte. DS

I MOT- SATTA HÖRNET

Jazz
på caféet
FRÉDAG
2. NOV

Opposite Corner är en av de mest uppmärksammade svenska grupperna under 70 - talet.

Gruppen spelar jazz som är influerad av folklig och "seriös" musik från olika länder.

Musik från Frankrike, Ghana, Rumänien, Egypten, Tibet & Arabländerna står bl.a. på programmet.

Gruppens medlemmar:

ÅKE JOHANSSONPIANO
GUNNAR LINDGRENSAKOFON
KJELL JOHANSSONBAS
MATS HELLBERGTRUMMOR

Alltså ett gäng mycket duktiga musiker - vi kan se fram mot en helkväll

PS. 26/10 HÖRS (HÖRDES?) / SYNS (SYNTES?) GÅNGET
I TV

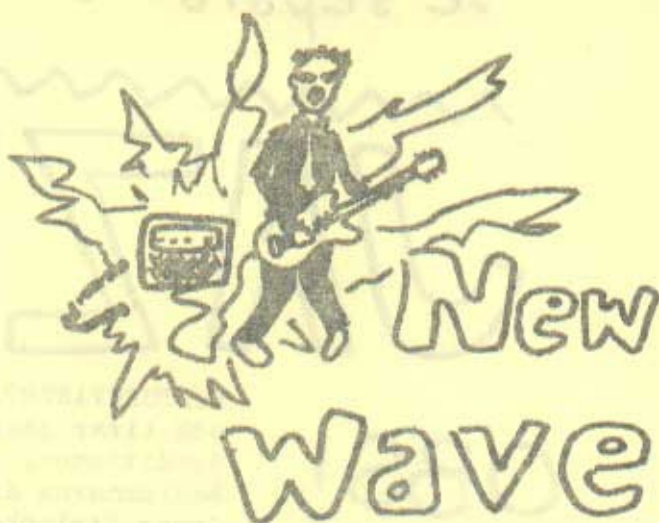
PANIK PÅ CAFÉET

En helkväll för alla rockdiggare!

Episod är ett ungt 3-manna band från Eskilstuna som vi tidigare har hört endast vid ett tillfälle; Röd Ungdoms valfest i Folkets hus den 15/9. Då bjöd de på fräsch rockmusik som enligt sensationsrecensenterna i ortspressen hade klara drag av new wave. Sen i maj i år har man lirad ihop, man började efter att Karies sprack och Uffe Ljungstedt träffade Magnus Forsheden som just slutat i Rättgift.

Från Karies kom även trummisen Hannu som även spelar med S.S.DASE

Panik är ett annat ungt rockband som kommer från Oxelösund. Man ligger inne med den klassiska sättningen trummor, bas och 2 gitarrer. Vid ett hastigt telefonsamtal uppger de att de kör vrålpunk fast de har några sevärla låtar och en discolåt! Innan de började spela ihop för två år sen hade de aldrig sett en gitarr eller ett par trumstockar. Ni hör själva hur fantastiskt detta låter! **MISSA ALLTSÅ INTE DENNA HELKVÄLL!**

&
VRÅL-
PUNK

Fred. 9/11 Preliminärt: Dixiebandet
SCHYSSTA Bananer när - " -
släpper loss med sin svängiga
ICKE-ROCK!!

 Snabbt och lätt, så allt i ett. Televerket

10/11 Lördag

Rolf Gille med vänner
se separat artikel på sid. 20

JAZZ TILL KAFFET!

KULTURKVARTETTEN kommer från Uppsala
och lärar jazz som bottnar i Be-bop
traditionen.

Medlemmarna är:

Janne Strinnholm	Piano
Christer Anderson	Ten. sax
Bronislaw Suchanek	Bas
Peter Johansson	Trummor

Känns dom igen? De spelar bl.a i
Gugge Hendreus Big bues band
och Birka.
Även om namnet (kulturkvartetten)
låter hemskt tråkigt, tror jag
faktiskt att de spelar desto ro-
ligare. Alltså missa dom INTE!!!

OBS!
ONS-
DAG

14
NOV.

PS. Första sam-arret med den
nystartade jazzklubben!

fredag 16/11

LASSE TENNANDER

"Regeringar kommer och regeringar går.
Och fan tar nog finken om den här
regeringen består."

Ur "Välkommen in" från nya
skivan "Längst därinne är
himlen ändå röd".

Lasse Tennander tillhör de mest intressanta sångare/kompositörer som kommit fram under 70-talet. Lasse sjunger till gitarr en musik som växlar från mjuk visa till rak rock. Texterna handlar om vardagliga, personliga upplevelser. Vardagens kamp och glädjeämnen skildras med värme och glöd utan att för den skull förlora det övergripande perspektivet. Lasses musik är ärlig och vågar ta ställning. Han ställer sig på de förtrycktas sida och förmedlar både kunskap och styrka.

Lasses senaste album "Längst därinne är himlen ändå röd" har fått mycket fin kritik i både Dagens Nyheter och Aftonbladet. Vi citerar:
"Lasse Tennander har glidit från romantisk optimism till rogen beslutsamhet."
"Bitande satir samt ömsinta varma texter som stärker och medvetandegör oss är Lasses styrka."
"Varje sång har visserligen sitt eget språk, ändå är slutintrycket en förbluffande enhet och täthet."
(Håkan Lahger, Dagens Nyheter)

"Dags För Lasse Tennanders slutliga genombrott."

"Där finns t.ex. låten "Med revade segel" som är bland det bästa jag hört en svensk musiker göra. En mycket stark melodi med ett spännande arrangemang och en bra text."

(Gunnar Wesslén, Aftonbladet)

HAGBARD HANDFASTE

KOSMISK ÖVERDOS

LÖRDAG
17/11

+ EN TUFF FILMSTJÄRNA

Ikväll bjuds det på två verkliga läckerbitar. "Cosmic Overdose" från "Södra Sverige", som tar oss med på en spännande resa med hjälp av sin spacepunkmusik plus hemmabandet "Allan Ladds" som ännu en gång bjuder upp till dans på vårt kära café.

"Werdigt att beses af di Nyfijkne"

Cosmic Overdose som består av en spännande blandning från grupperna Kung Tung, Älgarnas trädgård och Ragnarrök.

Gitarr och sång: Dan Brain

"Skräp är vackert"? "Punk är skräp"

Trummor: Voermet Baude Okk

"Jag vill se radhusromanerna brinna"

"Förintas av den kosmiska överdosen"

Sax, piano och sång: Regnmakaren

"Jag är en maskin som har åtta hjul, där fyra går åt ett håll och resten åt motsatt håll"

Bas: Peter Levamé

"Jag vaknar mitt i natten, klockan är väl tre,
Det måste man lära sig levamé"

Sång. Terminal? Terminalkapten Gasleben

"Att samla människor omkring sej som förädlar"

"Att skapa extas tillsammans"

All övrig information överflödigt, måste höras.

Ock sen Allan Ladds

Vem kan motstå Jörgen LARSSONS exellenta trumspel,

Anders BERGSTRÖMS "Jag finner inga ord" gitarrspel, hans grumliga tonårsröst, Tom HOLMLUNDS desillusionerade men ändå täta basspel,

Tomas BERGSTRÖMS täta kompgitarr och vassa sång, Stefan "Stiffö"

WISTRANDS nasala brölände, skönspelande sax.

Jag bara frågar alltså, vem kan motstå det. Ja, ja, jag vet, var för sej kanske det inte blir så bra. Men tillsammans, uj,uj,uj, så bildar dom fem killarna en grupp som det verkligen svänger om.

"Dont miss it" "Swing it"

"Rör dem som kan höra Framtiden komma"

ANNONS

(fredag) 30/11

i kväll spelar **LUPUS** som kommer från atomstaden **VÄSTERÅS**. DÅ DU! Andra gången i år som de spelar på kafeet. DÅ DU! Vi (du + jag) kan se fram emot ett svängigt & lättdansat band som spelar funk, Boogie, Rock, Blues(!), ...

DÅ DU!

IQO

Lördag 1/12

Ännu ett band utifrån, den här gången kommer

orkestern från södertälje.

Enligt obekräftade källor spelar IQO en snabb Nya Vägen - Rock OBS! Ej s.k. dumpunk. ALLTSÅ I IKUUNÄLL I AFTON!

Du som vill ha en MUSIKFORUM-tröja, tag med en passande t-shirt eller vad ni själva vill till CAFÉET och lämna in den där i en påse med en lapp där ditt namn står. Eller...

Kom och tryck själv, fredagen 19/11 kl 19.00. Det är precis innan vi öppnar caféet och Lupus kommer att spela.

Jag, Björn Hellström, kommer att tillhandahålla assistans!

Motivet kommer att vara det som var framsida på MF-tidningen NR. 3

MF-TRÖJAN!

MTRL - KOSTNAD:

Ohemult
billigt

MUSIK JAM GROUP

Möte för att diskutera upp-
läggningen och ev. en liten
start.

TOMAS 145930
JANNE 144599

ALLA SOM TÄNKER VARA
MED BÖR KOMMA !!!

ONSD. 7 NOV

Est-ce que c'est Chic?

BERNARD EDWARDS och NILE RODGERS var basist och gitarrist i BIG APPLE BAND, som turnerade med NEW YORK CITY, en inte särskilt framgångsrik vokalgrupp. I ungefär 250 - 300 shower per år malde de igenom standards som I'M DOING FINE NOW.

CHIC

Bernard och Nile, goda vänner och partners sedan länge, gick snart och bildade eget. Tillsammans med trummisen Tony Thompson, ändrade de sitt namn till CHIC, hyrde ett par tjejer att sjunga med dem, och spelade in några demonstrationsband för sina egna pengar. Två av dessa låtar DANCE, DANCE DANCE och EVERYBODY DANCE, avisades av vartenda skivbolag i New York. Två A&R män, med

uppgift att leta fram nya band, på Atlantic Records gav dem nej innan direktören Jerry Greenberg personligen köpte dem.

GULD OCH PLATINA

DANCE, DANCE, DANCE och det första CHIC-albumet gick och blev guldschivor. Deras andra album C'EST CHIC fick en platinaskiva, för en miljon sålda ex. Singeln LE FREAK petade ner Bee Gees från topplistanas förstaplats. Den har sålt över fyra miljoner enbart i Förenta Staterna.

ÖVERRASKADE

De är överraskade av att de lyckats gå från att kompa New York City till att överglänsa Bee Gees på mindre än två år, men de hade planerat det. Vad de gör med CHIC, är vad de

JOHN REVOLTA

om en av
USAs allra
största
och bästa
grupper: CHIC

CHIC

ville göra med New York City, men de tyckte det verkade vansinnigt. De ville inte göra nåt sånt.

De kände sig därför åsidosatta inom gruppen, och beslutade att göra det själva i stället. De hade förstås inte trott att de skulle bli så stora som de är. De ville bli stora och jämförelsen var med grupper som Kiss i Staterna. För svarta grupper blir sällan så stora. De får en hit, men lyckas aldrig slå igenom över hela linjen, till de "vita" poplistorna.

CHIC vill ta kål på den imagen och bli en grupp som alla kan komma och se.

DISCO

Och bästa sättet att nå ut var hitta något alla gillade och det blev att ha kul, dansa. Därför blev disco vägen in i folks hjärtan,

TUMMEN NER

blev det dock för Edwards och Rodgers och deras demo-tejp hos alla skivbolag när de försökte sälja DANCE, DANCE, DANCE. De hade bränt alla skepp bakom sig dvs sålt all sin utrustning, kläder, allt de hade för produktionen.

Och från februari till september '77, kunde de inte sälja den skivan. Ingen ville ha den!

IDIOTISKT

Titeln YOWSAH, YOWSAH var idiotisk för skivbolagen. Ja, hela idén verkade löjligt. Chic som namn på en svart grupp?

Om inte Jerry Greenberg hade fått ett personligt intresse i skivan hade de kanske aldrig fått något skivkontrakt. De tog den till Atlantic tre gånger och den tredje gången hamnade den hos Greenberg...

DISCOGRAFI:

"CHIC"

Dance, dance, dance; Sao Paulo; You can get by; Everybody dance; Est-ce que c'est chic; Falling in love with you; Strike up the band
(1977)

"C'EST CHIC"

Chic cheer; Le freak; Savoir faire; Happy man; I want your love; At last I am free; Sometimes you win; (Funny) bone
(1978)

"RISQUE"

Good times; A warm summer night; My feet kept dancing; My forbidden lover; Can't stand to love you; Will you cry; What about me
(1979)

En av sångerskornas pojkvänner var A&R-man på Atlantic sade åt henne att "det är ingen idé, du slösar bort tiden, Norma, du borde skaffa ett annat jobb." Skivbolagets attityd var väldigt nedlåtande.

Bernie Edwards:

"- De fick oss att känna oss som idioter. Skivan sålde en halv miljon på två veckor och i en hast var vi genier, när vi två veckor tidigare varit de Två Idioterna."

TOTAL KONTROLL

Omslaget till C'EST CHIC är ett av de snyggaste och snitsigaste som komdet året men i England ändrade skivbolaget omslaget och stuvade ihop första och andra albumet till nåt sorts greatest hits album.

I Staterna har de total kontroll över alla led, men på bolaget i England har de inte samma direkta kontroll.

De kom till England strax efter att skivan getts ut och när de fick se den tvingade de skiv-

bolaget att dra tillbaka alla skivor och ge ut den i sitt originalutförande.

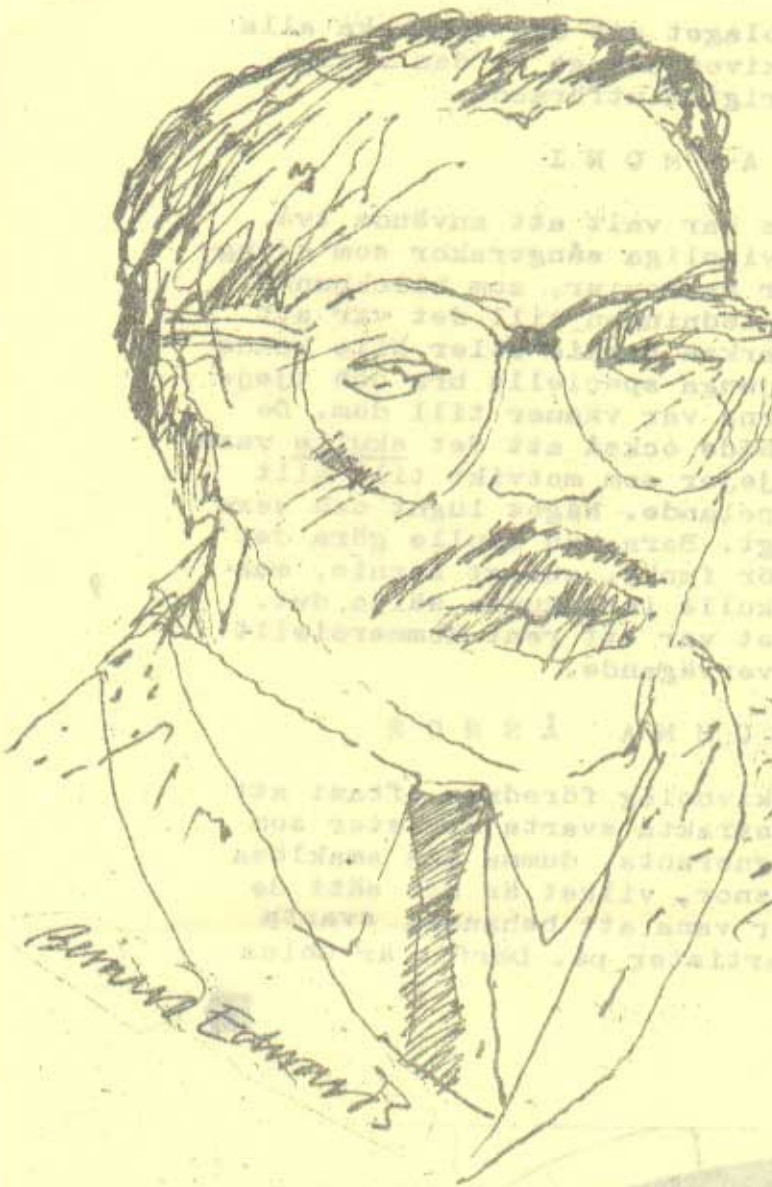
HARMONI

De har valt att använda två kvinnliga sångerskor som sjunger harmonier, som blickpunkt. Anledningen till det var att varken Bernie eller Nile kunde sjunga speciellt bra och tjejerna var vänner till dem. De kände också att det skulle vara tjejer som motvikt till allt spelande. Något lugnt och sexigt. Bara män skulle göra det för funky, enligt Bernie, man skulle inte kunna sälja det. Det var ett rent kommersiellt övervägande.

DUMMA ÅSNOR

Skivbolag föredrar oftast att betrakta svarta artister som ignoranta, dumma och smaklösa åsnor, vilket är det sätt de är vana att behandla svarta artister på. Därför är Chics

medvetenhet om sin musik och in-
age ett hot mot dessa människor
och deras apartheidsystem med
s k "black departments" för soul
och blues och annan svart musik.

V I T A E L L E R S V A R T A ?

Men det har också blivit så att en
del svarta tycker att Chic är för
vita samtidigt som många vita an-
ser att de är för svarta.

"-Jag är väldigt stolt över min
ras och hela den grejen, men,
säger Bernie, det är inte det vi
säljer. Vi ignorerar den smörjan
och skriver vår musik, och har
kul tillsammans. Svarta radio-
stationer och svarta skivbolag,
det är så bakvänt."

S A X T I L L B A S

Bernie började spela saxofon i
skolan, men han hatade det, som
allt man tvingas göra där.
James Brown hade en basist som
också hette Bernard och därför
gjorde Bernie nån sorts assoc-
iation som ung och vid tretton
års ålder sålde han sin sax och
köpte en bas.

Han har en av de mest personliga
stilar i dag. Han spelar väldigt
snabbt och en massa noter, men
hela tiden understödjer han har-
monierna i ackorden.
Han förklarar själv:

"-Min spelstil växte fram för att
jag aldrig var i nåt band som
hade mer än tre delar; gitarr,
bas och trummor. Jag var tvungen
att lägga en kraftfull grund och
fylla upp hålen, men jag kunde
musik så det var inte bara fråg-
an om att föra oljud. Jag kunde
bytena, jag förstår melodierna.
Långa stunder bär basen upp me-
lodin. Men jag gillade mitt jobb,
gillade att vara i grunden. En
hel del snubbar spelar en massa,
men det här inget att göra med
innehållet i sången, med sångens
känslor."

Bernie använder bara ett finger och
aldrig plektrum vilket verkar gan-
ska otroligt när man hör en del
snabba gånger på basen.

På låtar som EVERYBODY DANCE och
GOOD TIMES kan man luta sig till-
baka och njuta av Bernies spel.
Inte främst för att det är snabbt
utan för att det passar in så bra.

T R E I N S T R U M E N T

I och med att Chic spelar in sin
grund till melodierna live i
studio med bara gitarr, bas och
trummor kräver av Bernie och
Nile att de fyller upp tomrummen
och därför så har även Nile ut-
vecklat ett originellt spelsätt:

"-Att spela melodin på två eller
tre instrument tvingar dig
att tänka på ackord, och bygga
in en hel del i kompetilen.
Min skolning är helt klassisk
och mycket starkt jazz. Min
lärare lärde hos Wes Montgom-

ery. Inom jazz, kan man spela hela solon helt med ackord, med snygg harmonisk gång, precis som en pianist skulle. Man får det från McCoy Tyner, man hör det där. Jag lärde en hel harmonisk stil."

Chic använder inte heller några överdubbningar i rytmen vilket är ganska ovanligt inom discomusiken. Inte heller använder man några ljudeffekter på sina instrument:

"Det var jazzgrejen", berättar Nile, "jag brukade spela stora feta gitarrer, och man strävar alltid efter att få det vackraste, fylligaste ljud man kan uppnå. Jag älskar att höra en gitarr med distortion, men jag gillar inte att spela den. Om jag böjer en ton och håller den en lång stund i ett solo, är det för att jag använder vibrato. Jag kommer inte att gå till förstärkaren och få feedback för att hjälpa mig hålla tonen. Om jag inte kan hålla tonen, då är det bäst jag går och övar."

På låten SAVOIR FAIRE tar Nile ett enormt fint solo över några ganska enkla passager, vilket har en hel del jazzinfluenser. Då kanske man kan tro att Chic hellre skulle vilja spela jazz?

"Nej", säger Nile, "därför att jag får verkligen en kick av att kompa, på harmoniföljder mer än på solon. Om några personer kan njuta av SAVOIR FAIRE, det är toppen, men vi vill nå massor av människor. Så stor han var, Sam Cooke, om han levte idag, skulle han aldrig

ig kunnat tänka på att konkurrera med Stones, eller Foreigner, eller Kiss.

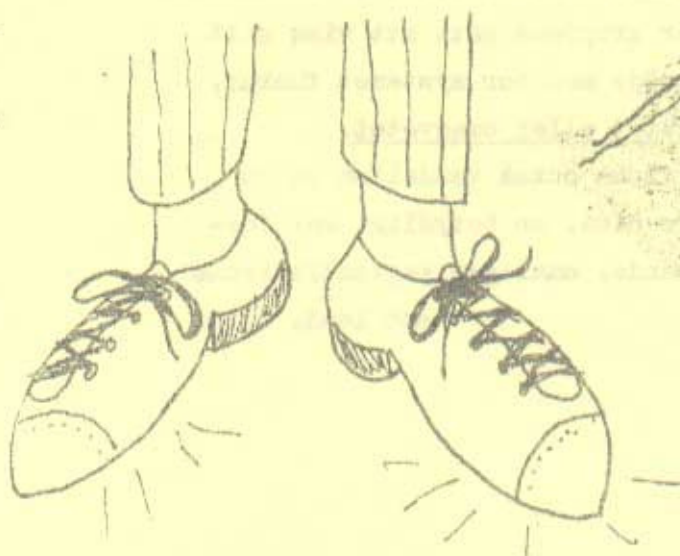
Vi vill konkurrera med dem!"

Och utan tvivel har Chic idag lyckats med det. Både försäljningsmässigt och musikaliskt.

För skivorna säljer, mycket. Och musikaliskt har de betydligt fler idéer och musikalisk fantasi än de tre nämnda grupperna tillsammans.

Att de dessutom är publiktillvända gör ju inte saken sämre. Tvärtom!

John
Revolta

Recension Av En Bilaga

- Häja Svärje!

Det var i söndags (den 14onde oktober) som jag i gammal vanlig manér gick ner till kioskluckan och köpte en aftonbladet som man ju är delägare i som LO och kollektivansluten sosse-medlem.

Utan några speciellt höga förväntningar på innehållet började jag bläddra i tidningen, hoppade över sidan om kungen och silvia och sidan om abbas hemkomst från USA, skummade igenom sidorna med sensationsnyheterna.

Söndag innebär extrabilagor, UNG OCH FRI. Ung och fri ska man väl jämfört med huvudbilagan så tycker jag att UNG är klassen bättre med flera intressanta avslöjande artiklar för det mesta. Den här söndagens UNG var ett temanummer om vandalism och våld i vårt blommande välfärdssamhälle.

Det är förstås ett dunderexplosivt ämne i ett land som likt en uppblåst ballong i årtal försökt framstå som ett idylliskt mönsterland där det inte finns någon smutsig baksida på medaljen.

För fler och fler börjar den här baksidan bli allt mer synbar och UNG försökte alltså skildra den i ett temanummer om den destruktivitet och hopplöshet som präglar främst dom unga i vårt blågula Svärje.

Vandalism! Det pajas, krossas och förstörs för hundratals miljoner kronor om året! Mest är det väl fönsterrutor och lampor som flyger i tusen bitar.

Destruktivitet! Alla som förstör materiella, döda saker, eller som sabbar sig själva (genom att tex. spruta i sej en massa knark), eller slår kompiserna på käften uttrycker sin desperation och visar hur illa dom mår. Destruktivitet är individens eller gruppens sätt att visa sitt missnöje med hur systemet funkar, medvetet eller omedvetet.

Det finns också vandalism på en högre nivå, en betydligt mer förstörande, nämligen kapitalisternas förstörelse av stad och land, natur

och vatten. "De vuxna vandalerna" skriver UNG, men dom kunde väl skriva i klartext att det är borgarpacket som förgiftar och förstör.

En jävlig schysst artikel skrivs på baksidan och blir som nått sorts alternativ till förstörandet.

Det handlar om två killar i 16-års-åldern som bor i ett av våra många betongområden. Det är en degig söndag och allt är dött, inget att göra (känns det igen?). Men istället för att supa sig fulla eller gå ut och slå sönder någon allmän toa, tog dom fram några gamla målar-pytsar å ett par penslar och gick ut och satte färg på tillvaron. Dom dekorade den grå betongen med gult, rött å grönt och skrev om sånt dom var snea på.

"- Folk måste få inflytande över sin egen omgivning. Har man själv varit med och bestämt om något så känner man sig ju direkt berörd om något av det förstörs. Men så är det inte idag, säger Nicke.

Tänker ni gå ut och måla nån mer gång?

- Ja, så fort vi får tag i färg, säger Nicke.

- Men då ska det bli bättre. Då ska vi bestämma i förväg vad vi ska måla så att det blir snyggt. Det viktigaste är att man protesterar, säger Janne."

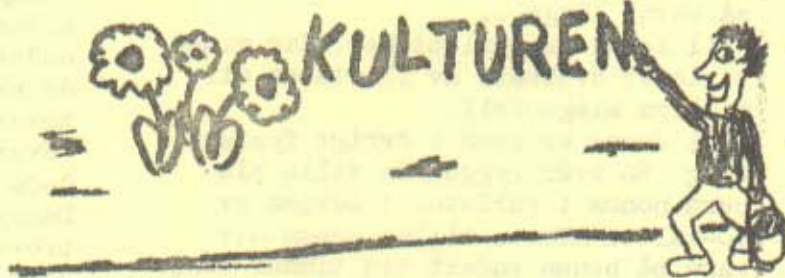

Att måla och skriva på gråbetong och tråkiga fasader är förbjudet, men att sätta upp hushöga reklam-affischer som uppmanar oss till att handla allehanda dynga är fullt tillåtet.

Ruttet!

Jag hoppas att det kommer bildas såna här "sätta färg på tillvaron"-grupper överallt för det handlar ju om när man kommer till kärnan om vem som ska bestämma över vårans boendemiljö, "vi" eller "dom".

LEVE KLOTTER- KULTUREN

Mjauo
nicke.M

-Pip, på rej
Missen

Neil och

knarkket

The Needle And The Damage Done

I caught you knocking at my cellar door
I love you baby, can I have some more?
Ooh ooh, the damage done
I hit the city and I lost my band
I watch the needle take another man
Gone gone, the damage done

I sing this song because I love the man
I know that some of you don't understand
Melt blood to keep from running out
I've seen the needle and the damage done
A little part of it in everyone
But every junkie's like a setting sun

- Neil Young är diabetiker. Sockersjuka personer brukar inte vara knarkare så värst länge...
- Neil Young är epileptiker. Har vissa perioder drabbats av flertalet allvarliga slaganfall.
- Neil Young är även i övrigt fysiskt svag. En svår ryggskada ville placera honom i rullstol i början av 70-talet. Läkare tillät honom att vara på benen endast tre timmar varje dygn. Neil orkade inte hålla en elektrisk gitarr, vilket var främsta orsaken till att "Harvest" blev så akustisk. Och Neils största försäljningsmässiga framgång. De tre elektriska låtarna spelades in först efter en svår operation.

"I'M NOT A JUNKIE AND I
WON'T EVEN TRY IT OUT TO
CHECK OUT WHAT IT'S LIKE"

Neil Young påstår att han är drog-absolutist och att han aldrig provat ens heroin. Sanningen i uttalandet får du bedömma själv med hjälp av ovanstående klara fakta.

Jodå, jag vet hur Neil såg ut i filmen "The Last Waltz". Men Neil har aldrig försökt dölja att han under vissa perioder flitigt använt alkohol. Han erkänner också att han under några turnéer har varit väldigt full. Och det kan ju räcka....

Låten i inledningen, "The Needle And The Damage Done" skrev Neil 1972 för en av sina bästa vänner, Danny Whitten. Danny var andregitarrist för Young i Crazy Horse under några år och de gitarrdueller de skapade tillsammans finns bl.a. bevarade på Youngs andra album "Everybody Knows This Is Nowhere". Goda vänner som snart blev bästisar. Danny var en av de människor som prövade knark och rätt var det var satt han fast som i ett skruvstöd. Trots envisa försök från vänner så blev det bara värre och Neil skrev "The Needle And The Damage Done" och placerade den på "Harvest".

Vid prepareringen inför nästa album och turné, "Time Fades Away", var Danny så nerknarkad att han glömde både melodier och ackord. Neil föreslog att han skulle vila upp sig och förklarade att "du klarar inte av att spela". Samma natt hittades Danny död på grund av en överdosering. Något som Neil

tog mycket hårt och anklagade sig själv som skyldig för.

Inom ett halvår knarkade även "roadien" Bruce Berry, som stått Neil mycket nära under flera år, ihjäl sig och Neils "dark period" hade definitivt börjat.

Följde gjorde bekymrade, men känslofylla album som "On The Beach" och "Tonight's The Night". Sistnämnda gavs ut först två år efter inspelningen och är dedikerad till Whitten och Berry. Låtarna handlar till stor del om knarkets fördärv. Känslofyll, drivande rock med en röd förtvivlad livsgnista rakt igenom. För mig det bästa Neil hitills presterat. Man plockade också med en gammal låt "Come On Baby Let's Go Down Town", som Danny Whitten sjunger. Bland det allra rivigaste och bästa jag hört i rockväg.

"On The Beach" handlade i sin tur bl.a. om den definitiva förstörelsen. I "Ambulance Blues" får hela samhället en rejäl känga. Men kämpatagen och livsgnistan lyser hela tiden igenom, som i den klassiska "Walk On". Det är musik det.

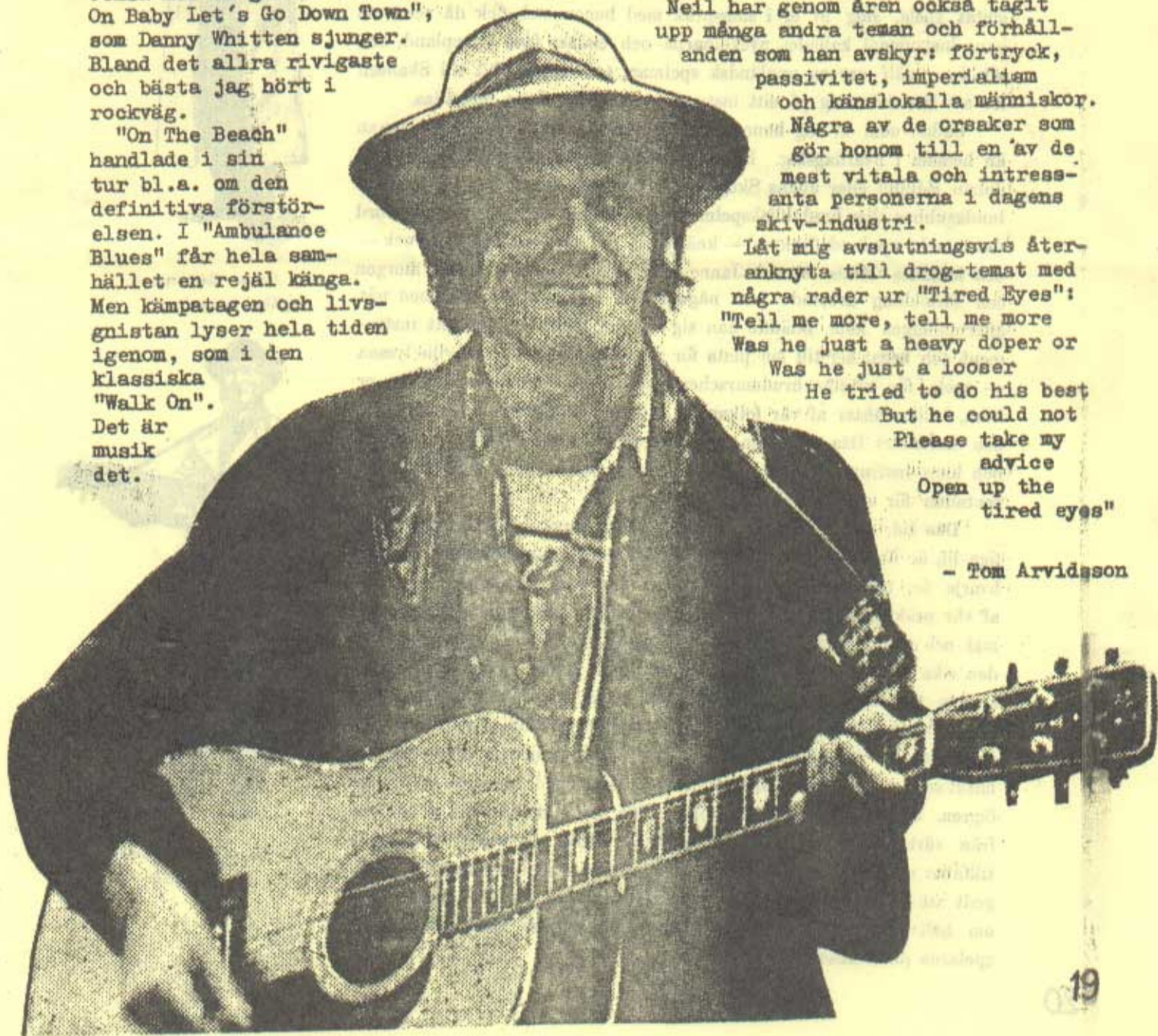
Neil har vid flera tillfällen framfört att han lever för musiken och att han därför ger allt. Han har alltid jobbat energiskt och inte alltid pallat för det fysiskt. Således vill jag tolka meningarna "It's better to burn out than it is to rust" och "It's better to burn out than to fade away" (från senaste mästerverket "Rust Never Sleeps") som en uppmaning att alltid ge sitt bästa och inte fastna i rutin, som flera av hans gamla polare gjort och får sig en rejäl känga i "Thrasher" på samma album: "They were lost in rock formations or became park bench mutations". Neils vilja att själv ständigt utvecklas beskrivs med "But me I'm not stopping there, Got my own row left to hoe".

Neil har genom åren också tagit upp många andra teman och förhållanden som han avskyr: förtryck, passivitet, imperialism och känslolokala människor. Några av de orsaker som gör honom till en av de mest vitala och intressanta personerna i dagens skiv-industri.

Låt mig avslutningsvis återanknyta till drog-temat med några rader ur "Tired Eyes":
"Tell me more, tell me more
Was he just a heavy doper or
Was he just a loser

He tried to do his best
But he could not
Please take my
advice
Open up the
tired eyes"

- Tom Arvidsson

Nyckelharpospelet och nyckelharpospelarne

på

Skansen.

Om ni en afton på sommaren 1896 begaf er uppåt Skansen på Stockholms Djurgård, kunde ni, när ni nalkades Balderslunden eller Bredablick, därifrån förnimma ett läte af tunt klingande toner såsom från en ojämt gniden fiolsträng, ett ljud, som växte ut allt mera, tills ni kunde iakttaga flere toner på en gång. Ni trädde in på platsen för att söka ljudkällan och fick snart syn på en gubbe i hvit långrock, hvilken ifrigt gned ett klumpigt stråkinstrument med en rad träribbor utmed halsen, på hvilka han fumlade med sina breda fingrar, under det han lifligt och belåtet stampade takten till sin musik. När han slutat spela, slog ni er i samspråk med honom och fick då veta, att hans instrument kallades nyckelharpa och endast fans i Uppland, och att han själf var en uppländsk spelman, som kallats hit till Skansen för att låta höra sig på sitt instrument och låta detta beskådas.

Sådan som ni såg honom här, var han på sätt och vis en annan än hemma i hvardagslag. Där gick han i vanlig arbetsdräkt och hette Johan Edlund eller Jonas Skoglund — beroende på om det var balderslundsgubben eller bredablickspelmannen ni talade med; här var han iförd den gamla uppländsdräkten — knäbyxor, röd väst och hvit långrock — och kallades Matts Matts' Janne eller Bloms Jonas. Under morgon och förmiddag arbetade han någonstädes uppe på Skansen, men när eftermiddagen kom, iklädde han sig sin nationaldräkt, tog sitt instrument och begaf sig till sin plats för att spela för hvem, som ville lyssna — spela för er sina brudmarscher, polskor och gammalvalser, låta er höra, hvilka rester af vår folkmusik, som kommit att stanna hos honom, och omedvetet låta er känna, om ni egde sinne därför, att ni i honom och hans instrument kunde se minnen från en svunnen storhet, representanter för en döende kultur.

Den tid, då musiken var liksom en brännspegel för vårt folks andliga lif, är förgången. Antalet af våra dugande spelmän minskas med hvarje år, och med hvar och en, som dör bort, försvinner någon del af vår präktiga folkmusik, som förr vid bröllop och gillen lifvade gammal och ung till dans och lek eller i skog och på äng gaf uttryck åt den rika och skära poesi, hvarmed nordbons fantasi var mättad. Dragspels tonfattiga och gälla ihållighet tager arvet efter fiolens djupa toner, klarinettens glada klang och nyckelharpans lifliga surrande, och i stället för den gamla balladen och locklåten sjunger ungdomen nu falskt sentimentala marknadsvisor eller tariffiga slagdängor från beväringlägren. Så låtom oss då i tid söka rädda, hvad räddas kan af minnen från vårt folks musikaliska storhetstid; låtom oss med ifver bogagna tillfället att samla, när vi träffa på en spelman, som har något gammalt godt att bjuda oss, och må vi vara glada, att vi funnit honom, äfven om han ej på långt när har så mycket att gifva, som nyckelharpospelarne på Skansen.

1. Johan Edlund.
Efter fotografi.

2. Jonas Skoglund.
Efter fotografi.

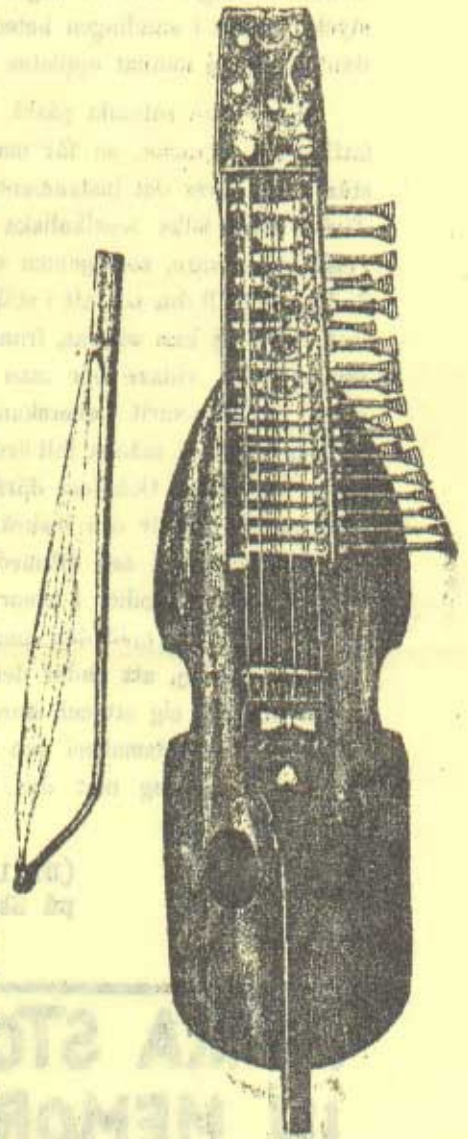
Nyckelharpan som musikaliskt instrument. Man skulle vara frestad att tro, att den tämligen invecklade apparaten för skalans frambringande skulle göra nyckelharpan till ett tunghandterligt instrument. Hvad svårigheten att åstadkomma toner angår, synes hon dock ej vara det; tvärt om kan en van spelman aflocka henne yrande sextondelar, till på köpet försedda med utbroderingar af förslag, mordenter och grupetter. Men däremot händer nog, att en harpspelare får än den ena, än den andra tonen otydlig och melodien något sönderhackad. Härtill kommer på nära håll klirrandet af nycklarna, men framför allt den ständiga närvaron af de djupare tonerna, som ljuda med, antingen de bilda harmoni med meloditonen eller ej.

En harpspelare kan nämligen sällan undgå att med sitt löst sittande stråktagel draga öfver alla strängarna på en gång, och anser sig tydligen också böra göra det för att förhöja effekten. Man kan lätt föreställa sig, hurudan denna bör bli, då till ett stycke i F dur ständigt ljuder ett basackord af C och G, eller då bassträngen C ständigt följer en melodi i G dur! Den rol, som dylika samklangar en gång spelat i musikens historia, förminska ej deras obehaglighet för örat.

De tonarter, som användas på nyckelharpan, äro C dur och G dur, någon gång F dur. Tonarter med flere förtecken användas ytterst sällan, möjligen emedan dissonansen mot basackordet skulle bli *alt för stark*, säkerligen ock på grund af tradition. Det är att märka, att nyckelharpan förr vanligen förekommit till sammans med c-klarinetten, och att därför en stor del af hennes repertoar kommit att inspolas i C dur och närmast liggande tonarter, och styckena ha sedan naturligt nog gått i arf i den tonart, i hvilken de från början föredragits. En nyckelharpspelare förefaller äfvenledes mera bortkommen än andra spelmän, om han råkar »taga upp» ett stycke i någon annan tonart, än den, hvori han brukar spela det.

Mollmelodier förekomma nästan aldrig på harpa. Detta förhållande torde nog ha sin grund i, att inhemska dansmelodier i moll äro sällsynta på de flesta håll i Uppland. Enligt hvad Jonas Skoglund bestämt påstod sig ha hört af gamla spelmän, bade »mollmelodier ej funnits i Uppland åtminstone på de sista 70 åren». Förut funnos mollmelodier i polskor, men en mollpolska kallades alltid dalpolska eller någon gång helsingepolska. Många mollpolskor, som upplänningar lärt från Helsingland, kallades förr det oakadt dalpolskor. En del helsingemelodier anses ock ha kommit från Dalarna genom kullor, som brukade gå i Järfstrakten och karda och spinna ull åt helsingarne, som själfva hade nog att sköta med sitt lin. »Det där var ett gammalt bruk i Helsingland, som fans kvar åtminstone på 1860-talet.» Någon dansmelodi i moll, som ansetts vara från Uppland, hade Jonas aldrig hört eller ens hört omtalas.

Jag vågar ej yttra mig om förhållandets giltighet för hela Uppland, men anser det gilla för flere trakter af provinsen. Förklaringen till, att vissa områden ha sin dansmelodirepertoar på detta sätt begränsad, måste här lämnas därhän, då den skulle fordra en egen vidlyftig undersökning.

3. Nyckelharpa.

$\frac{1}{4}$ af nat. storl.

Af hvad som ofvan meddelats om skalan framgår, att den klangväxling, som betingas af flageolettoner och spelande i olika lägen, ej förekommer på harpan. Hvar sträng har sina gifna antryckningspinnar, och därmed punkt. Vissa andra medel till omväxling synes harpspelaren också sakna, ehuru instrumentet härvid är utan skuld. Han använder nämligen aldrig pizzicato och ej håller legato. Äfven de snabbaste sextondelar spelas obundna med ett oförtröttadt guidande upp och ned. Bindningar kunna förekomma någon gång af en slurp, men sällan afsiktligt. När de någon enda gång påträffats regelbundna i ett stycke, ha de i samlingen betecknats. Någon förklaring till dessa undantag har ej kunnat uppletas.

Måste man sålunda påstå, att nyckelharpan är dissonansrik, klangfattig och ograciös, så får man å andra sidan ej förglömma, att hon står högt öfver det instrument, som för närvarande håller på att fördärfa vårt folks musikaliska begåfning, nämligen dragspelet, denna tyska importvara, som genom sin tonfattigdom kommer spelmannen att ändra moll till dur och att i stället för en enkel modulation, som på detta instrument ej kan utföras, frambringa de plattaste och ömkligaste vändningar. Och vidare bör man också betänka, att nyckelharpan på de orter, där hon varit förherrsande, uppträdt som bevararinna af melodiskatter, hvilka i många fall äro lika mycket värda som violinrepertoaren ute i bygderna. Och just därför, att hon på senare tider varit så att säga mera exklusiv och inskränkt än andra instrument både i afseende på sin förekomst och därmed ock till sin repertoar, har hon troligen bevarat sina melodier i ursprungligare skick än i fallet, på många håll åtminstone, varit med den mera mångsidigt mottagliga violinen. Detta hindrar dock ej, att under det hon pietetsfullt bevarat det gamla, hon äfven tillgagnat sig ett och annat nytt, äfven då det måst synas smaka af fåvitskt nyhetsmakeri och därför måst te sig som ett drag af lätt-sinnig ringaktning mot den tid, från hvilken hon hade sina bästa mianen.

(Ur Leffler: Om nyckelharpospelet på Skansen, utgiven 1899)

4. Nyckelharpens strängsystem.

1/4 af nat. storl.

FÖRRA STORMÖTET IN MEMORIUM

En representant från nybildade Eskilstuna Jazzklubb kom för att presentera jazzklubben och diskutera möjligheterna av framtida samarr med Musikforum.

En av Café-styrelsens medlemmar har av sagt sig sitt uppdrag och ibland är frånvaron hög vid Caféstyrelsens möten. Man ska därför tillsammans med Musikforums styrelse diskutera en eventuell stadgeändring om beslutsrättigheten på Caféstyrelsemöten.

Adressändring

måste ovillkorligen
anmälas...

Massvis av medlemmar
får varken tidning eller
annan information.

Vi vet helt enkelt inte
var de gömmer sej.

S-K-Ä-R-P-N-I-N-G

f' låt

när caféet skulle
öppnat 28/9 kom
folk från när och
fjärran. Vi hann
tyvärr inte få med
i förra numret att
det sket sig och
att öppnandet
blev uppskjutet.
Det var inte vår
mening att luras.

→ forts stormötesrapporten

Vi fick också rapporter från våra olika arbets-
grupper. Nämnas bör att det behövs folk som
hjälp till med rundringningen i kontaktgruppen.
Jam-gruppen behöver folk som ställer upp och
hjälp till att dra igång den. Tröjgruppen ska
göra ett kostnadsförslag, för att sedan kunna
få pengar så att tröjorna kan börja tryckas.
En ny scen har köpts för 1500 kr.

Kulturprogrammet kunde inte diskuteras eftersom
endast ett fåtal hade läst förslaget. Stormötet
fick bakläxa till nästa gång!

Motionerna till kontaktnätets kongress disku-
terades. Stormötet var för alla med vissa till-
ägg.

Om du vill veta mer i detalj vad som sas på
stormötet finns protokollet tillgängligt på
caféet.

Vi ses på nästa stormöte den 5 november!

KONTAKT-
GRUPPEN

har inte glömt dej
om du trodde det,
rundringningen
har kommit igång
och snart ringer det
hos dig också, om det
inte redan gjort det...

Att vara sig själv

Att vara sig själv

Det enda man kan klara av

Det enda man kan lyckas med

Det enda man kan leva upp till

Men vi anpassar oss, spelar roller
Skapta roller som vi inte trivs med
Skapta roller som vi vet syns väl
Skapta roller som knäcker oss

Bara för att försöka imponera
Försöka verka säker

Nå'n för andra att se upp till
Trots att vi känner oss tvärtom

Öppna dej, ge av dej själv!

Allt som är instängt vill komma ut

Sitt bästa är alltid bra nog

Räcker det inte, då får det vänta

Att vara dej själv

Det enda du kan klara av

Det enda du kan lyckas med

Det enda du kan leva upp till

Var dej själv!

Det känns förbaskat härligt!!

- Dagobert Linekrik

I väntan på domen

Efter vårt sista demokratiska val
En klick karriärsvin i en stor sal
Förhandlar om våra tre kommande år
Precis som ni röstat, de påstår
I väntan på domen...

Vår lycka mäts i kvadratmeter,
Prylar å allt vad det heter
Vår inkomst-ökning mäts i procent
Vilka det gynnar är allmänt känt
I väntan på domen...

Allt medan barn inte är välkomna hem
"Slö och otacksam" är vad man kallar dem
7.000 super ihjäl sig vart år
2.000 som tar sitt liv och går
20.000 fler som samma väg försökte följa
Arbetslöshet som man gör allt för att dölja
Bostäder byggs där ingen vill bo
Med hyror som halva lönen sno
I väntan på domen...

Hemsk tanke att var femte typ är moderat
"Man måste väl få lyckas", va' de' nå'n som sa't?
Att det sker på bekostnad av alla andra
Får inte hindra dom från att vandra
Till sin lycka, karriärens port
Fan, det är ju absurt!!
I väntan på domen...

- Dagobert Linekrik

disco - för sista gången:

Skiv-industrins seger över lyssnarna

debatt

Jag har tidigare framfört mina åsikter i disco-debatten vid ett par tillfällen, men eftersom John Revoltas artikel i förra numret delvis var riktad till mig så känner jag mig manad att komma med ännu ett inlägg. Men det blir mitt sista, jag vill nämligen offra min energi på att kämpa för den musik jag tror på och inte på att övertyga om något som jag anser lyser klart och tydligt: Disco är en maskinell och livlös produkt som drivits fram med skiv-industrins hitills snuskigaste metoder.

I Sverige har det t.ex. uppstått något som kallas för Discoforum, ett forum där discjockeys och skiv-bolagens representanter gemensamt sitter och diskuterar hur man ska föra fram bolagens produkter. Man har inte ens vett nog att snacka om musik eller låtar, utan allt benämns produkter. De discjockeys som sköter sig bäst får flest gratis-skivor från bolagen. Över huvud taget snackas det inte om musik, utan om att "man ligger tre veckor efter staterna", om att "anpassa sig efter internationella trender" och om antalet "beats per minute" är det rätta hos bolagens produkter.

Och så, Björnsa, kommer du och påstår att "musiken bryter nya vägar". Det kan du stoppa upp där bak....

Oavsett vad discon uppstått från står disco-industrin idag för det vidrigaste inom den vidriga skiv-industrin. Visst dränks väldigt mycket av disco-industrins framfart och visst växer diskoteken upp som svampar ur jorden. Du har rätt. Discons totala genombrott dränker all kritik, människan ska inte alls tycka själv utan bara passivt och tacksamt ta emot vad

som bjuds. Diskotek efter diskotek startas av affärsmänniskor som vill göra stålar snabbt och enkelt. (De startas inte av musikaliskare, observera det!) Discons totala segertåg. Segertåget för skiv-industrin över lyssnarna. Segertåget för alla dessa penning-snikna profitörer där de sitter och räknar sina stålar. Och ler. Folk är ju precis så dumma som man hoppades att de skulle vara.

Vidare kan man inte tävla i musik. Vinner Stenmark så är han bevisligen bäst. Men disco är inte bäst för att man råkar inneha 9 av de tio främsta placeringarna på en försäljningslista. Musik är fråga om att förmedla känslor och upplevelser. Sådant kan man för fan inte tävla i!!

Men det finns något under ytan! När alla dessa människor får en riktig musikupplevelse (det händer med tiden...) och upptäcker all falskhet och spekulation, då vill ingen ha skräpet mer. Har man aldrig smakat riktigt god mat kan man ju tycka om varm korv. Har man aldrig fått en riktig musikupplevelse kan man ju tycka om disco.

Och det finns ännu mer under ytan. Musiken kan aldrig knäckas!!! Det finns fortfarande människor som har (och alltid kommer att ha) musiken och inte inkomsten som huvudintresse. Alla de musiker som packar sin musik full av känsla, vitalitet och spelglädje. De kommer att göra det slutliga segertåget!!

Låt mig än en gång citera Neil Young:
"Rock and roll can never die
There's more to the picture
than meets the eye"

- Tom Arvidsson

P.S. JAG LYSSNAR FORTFARANDE HELLRE PÅ EN ELVISP ÄN PÅ DISCO.

Skivrecensioner

DECAMERON

ALLDELES
FÖR BRA!

Decameron - Tomorrow's Pantomime
(Transatlantic)

"We've come so far
We are so few
You know what we've come for
We've come for what is due to us
Only take what's due to us
And we will take it if we must
It's time to make peace"

Så taggiga. Så engagerande.
Men ändå så känsligt spröda. Så
värmande.

Perfektionistiska på gränsen
till det pedantiska. Men ändå
så rysligt vitala. Som om varje
ton gällde "vinna eller försvinna".

Det handlar om en grupp som hette
Decameron. De hann göra fyra album
och avverka tre skivbolag. Inte
något av dem lyckades stödja gruppen
tillräckligt. Dessutom klassades de
som "folk-rock" eftersom gruppens
två ledare och kompositörer Dave
Bell och Johnny Coppin tidigare
hade sjungit på klubbarna runt om
i England.

Decameron nådde aldrig fram till
någon bredare publik och strax efter
inspelningen av denna skiva 1976
splittrades man av främst ekonomiska
skäl. Jag skulle vilja placera dem
bland kategorin "för bra för dagens

hänsynslösa skiv-industri".

Denna skiva är helt enkelt så
förbaskat bra att jag saknar ord
att beskriva det. Den har legat
oftare på min skivtallrik än i
sitt fodral det senaste halvåret.

Bells spröda, hessa sång utgjorde
en enorm kontrast till Coppins
skarpa och klara röst. Dick Cadbury
kompletterade utmärkt. Stämsången
var en fröjd att höra. Dessutom
klämmer Cadbury ifrån sig sådana
solon på violin, gitarr och saxofon
att man undrar varför han numera är
enbart sångare åt Steve Hackett.

Musiken är byggd för att betona
och dramatisera texternas innehåll.
Om morgondagens stumma framtids-
samhälle, om en sångare som knäcks
av alla kommersiella tyglar, om
kärlek på realistisk nivå. Här
utdelas kickar mot religionen och
USA får sig en rejäl känga:

"Peace with honour cries the dollar
Ring the liberty bell
If you invent another word for peace
We can drink to betters well"

Jag måste vara nå't helt ofantligt
dum, för jag fattar det bara inte.
Att folk lyssnar på all meningslös
smet och formstöpt sirap, när det nu
verkligen finns sådan här musik.

- Tom Arvidsson

Stranglers

"THE RAVEN"

Stranglers? Kan det va nåt det?
Jodå!

Från att spela punk med Doors-influenser och våldsfixerade texter har de utvecklats till ett band som är nyskapande och progressiva textmässigt.

Musiken byggs upp av trummor och bas till ett tungt beat. Ovanpå detta ligger sedan en orgel eller synthesizer tillsammans med en oförutsägbar gitarr. Dessutom har sången blivit melodisk från att ha låtit som wiskeydruckna brottare.

Texterna handlar om aktuella företeelser:

Om genmanipulation i GENETIX, om kärnkraft/vapen i NUCLEAR DEVICE, om Iran i SHAH SHAH A GO GO och om byråkrater i MENINBLACK.

Den senare är en elektronisk rocklåt i Kraftwerks anda med förvrängd sång.

På den här skivan har de lyckats fullända det sound som bara var halvfärdigt och inte särskilt lyckat på den förra Lpn BLACK AND WHITE.

En bra och spännande rockplatta!

THE YACHTS

"S.O.S."

Ett band från Liverpool som kom med sin första platta, en singel, under 1977. Det var fräsch och frisk pop med blommiga skjortor och pepsodent-leenden (äkta). Den fräscha popen finns fortfarande kvar, men det lätta och luftiga kompet har ersatts med ett tungt och tajt.

Det har knappast gjort gruppen sämre eller bättre, bara lite anhorlunda.

Första sidans låtar är genomgående toppen-pop med låtar som YACHTING TYPES, MANTOVANIS HITS och BOX 202.

Andra sidans låtmateriäl är lite sämre, låtarna fastnar inte lika lätt. Och live-versionen av deras första singel är bedrövlig och snubblar rätt ner i hårdrock-träsket. Rekommenderas varmt!(ändå).

SHOXSIE & THE BANSHEES

"JOIN HANDS"

av John Ruvolta

Siouxsie Sioux är en neurotisk typ som ofta och gärna skriver om saker som rädsla, död och sammanbrott. Eftersom musiken skildrar samma stämning som texterna får Banshees låtar en ödslig och hotfull stämning.

Det här kan ju låta deprimerande och det är det också.

Banshees första LP drev den här stilen till perfektion. Gruppen var tät och samspelt och harmonierna spännande och ovanliga.

På den här LP:n JOIN HANDS har de misslyckats.

Musiken är skrämlig och osammanhängande. Siouxsie har tagit till sig en vana att allt som oftast imitera en fartygstuta i tjock dimma.

OK, vissa låtar är suveräna även här, PLAYGROUND TWIST som redan finns på singel och ICON med rullande trummor och enormt mäktigt sound. Även PREMATURE BURIAL får godkänt.

Den tretton minuter långa versionen av psalmen THE LORDS PRAYER, som är live, är bara skrämig och helt meningslös. Köp den första istället!

Sympatisk Tolonen!

S.G.

avslöpar

"A PASSENGER TO PARAMARIBO"

(LOVE RECORDS LRLP 231)

Den här Lp'n spelade Juckis in punkvåren 1977 (hej Ledds !). Eftersom hela skivan (nästan) är instrumental och musikerna är långt drivna så stämplas den här musiken oftast som skicklig men ointressant.

Den musikaliska sätningen är följande:

Jukka Tolonen el & akustiska gitarrer

Bill Carson trummor slagverk sång

Coste Apetrea el & 12 strängad gitarr

Ilkka Hanski bas

Esa Kotilainen klaviaturer

Christer Eklund saxofoner

Plattan är vad man brukar kalla varierad. Ibland luftig, men för det mesta ganska tät.

Somliga kanske skulle benämna musiken jazzrock. En missvisande benämning. Det är inte jazz, det är heller inte rock.

EN POSITIV BEKANTSKAP.

"AUNT MOLLYS FARM"

(SONET SNTF 640)

Chapter two:

Anne - Robin Hood's Anne - Asked this morning whether I was happy.

I hear her voice and yes I am:

very

STILL

HAPPY

TODAY

Stefan Grossman i högform, han spelar akustisk gitarr så att man

blir knäsvag om man står upp när man lyssnar.

Mest Blues & Ragtime + lite Count-ry.

En av de bättre skivköpen du kan göra om du vill ha en STEFAN

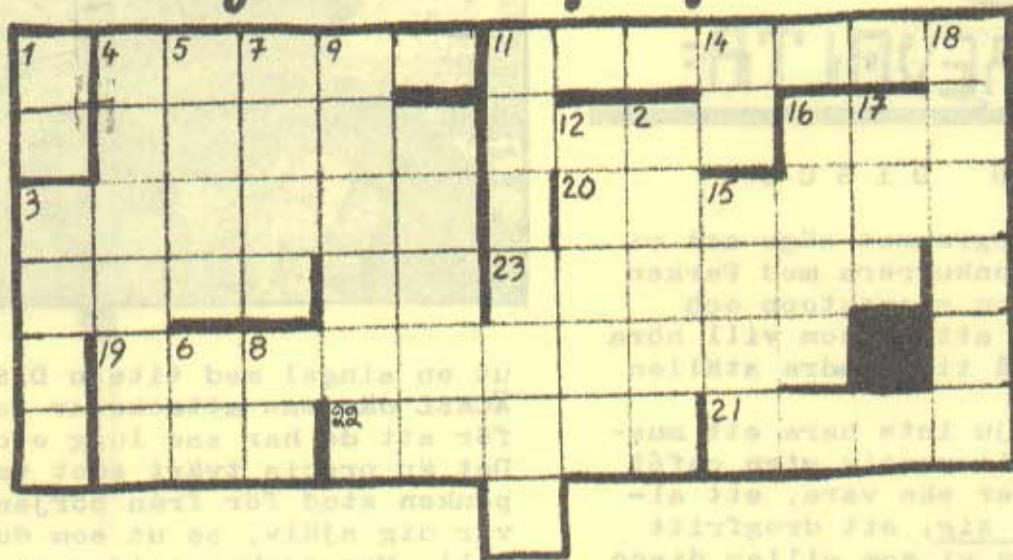
GROSSMAN - skiva.

FLÄRPEN

★ KRÅSSVÖRD ★

for active people.

LODRÄTT

1. Som lodrätt två fast i andra änden
2. Lågstående extremitet
3. Primitiv musik
4. $\frac{1}{2}$ eskilstunagrupp
5. Har skotten
6. Ej färsk, brutal
7. Klippa
8. Gör ofta schweizare
9. Där vänder bussen
10. Ska man göra med hunden och sig själv men inte vara
11. Öster och väster om planeten
12. Har skrivit "The Yum-Yum Book"
13. Finns ej

14. Peace

15. Sin egen lyckas
16. Händer
17. Mellanöls-surrogat
18. Gör man vad man haver

VÅGRÄTT

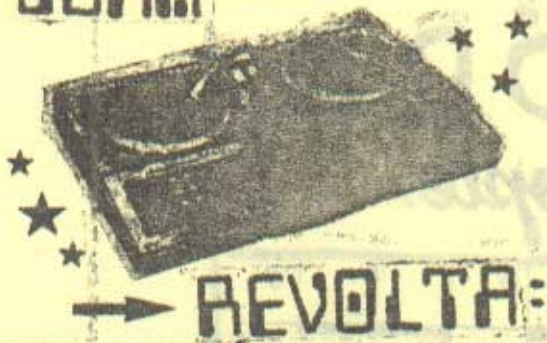
3. Ska du ..., så trampar du inte på den
4. Har Bohman några sådana alls?
11. Kapitalistsatar
16. Gammal reggae
19. Kärringved
20. Ruskig
21. Mähä
22. Kan man få i kortspel och göra
23. Till salu på Malmskillnadsgatan

FAKIT I NÄSTA NR.?

NALLE PUH

JOHN ←

→ REVOLTA:

M F O C H D I S C O

I kulturprogrammet sägs att vi inte kan konkurrera med Parken och andra om svensktopp och disco! Och att de som vill höra sånt kan gå till andra ställen än cafét.

Men vi är ju inte bara ett musikaliskt alternativ utan cafét är ju, eller ska vara, ett alternativ i sig, ett drogfrött ställe. Men vi som gillar disco skall tvingas gå till ställen som K 100 med enormt fyleri och där man ser minst ett sönderlaget ansikte varje kväll! Det är absurt att hävda att den i dag särklassigt populäraste musiken skall sättas på undantag till förmån för musik som samhällsutvecklingen redan sprungit ifrån, jazz och folkmusik t ex. Ska vi nånsin få en stadig publik, en publik som kommer på okända band därför att musikcafét får ett rykte av att vara ett roligt ställe med kvalitet? Ett ställe där man kan ha kul även om man inte gillar bandet som spelar. Och det är så att de flesta inte anser Othello och biljard är de roligaste sätten att tillbringa en lördagskväll....

P U N K A R E

visar sig ofta vara ett föraktligt och reaktionärt pack. Stockholmsgruppen Usch t ex som inte ville hjälpa Rättgift med att bära utrustning efter deras gemensamma konsert utan bara satt bakom scen och rökte brass. Eller Göteborgarna GLO som gett

ian dury: orsak att vara glad →

ut en singel med titeln DISCO-ÄCKEL där man attackerar folk för att de har sne lugg etc. Det är precis tvärt emot vad punken stod för från början: var dig själv, se ut som du vill. Men punkarna idag ser ju likadana ut allihop med kort, spretigt hår, skinnjacka och en massa badges. Musiken låter med få undantag likadant. GLO är lika fascistiska som raggarna. Det är meningen att vi ska enas och inte bilda små sekter som bekämpar varann!

B R U C E S P R I N G S T E E N

spelade på en anti-kärnkraftsgala i Madison Square Garden. Heder åt honom för det, men man kan fråga sig vem som hade råd att gå med ett biljettpris på 18 dollar. CLASH tillfrågades om en sån konsert och sa: -Javisst, om ni sänker biljettpriset till 1 dollar. Det blev konsert utan Clash...

K O N S E R T E N

med Stefan Nilsson/Coste Apetrea drog o:a 70-80 pers. Det kunde man tydligen se genom att alla stolar i cafét var upptagna... Gååååååååsp!
Det måste helt enkelt till fler aktiviteter under cafékvällarna, annars får man hjärnstillestånd!

Ja det är titeln på Ian Durys nya singel REASONS TO BE CHEERFUL, PART III. På den lämnar de bakom sig jazzinfluenserna som var tydliga på lpn DO IT YOURSELF och rasar ut i en kokande funk-gryta. Det smöriga saxsolot, som egentligen inte alls passar in, låter som Thor-Leifs och det passar in på nåt underligt sätt.

VAD ÄR EN

bra text, frågade sig Tom Arvidsson i förra numret. Han gav dock själv inget svar utan en berättelse om sina personliga favoriter. Han påstod också att punkarnas texter till 80 % var människofientliga. Jag tvivlar på att TA hört ens 50 % av alla punklåtar. Jag har, och kan meddela att han har fel....

BRA SINGLAR

just nu innehåller t ex BERNIE LYONS reggaeversion av ELEANOR RIGBY, Beatleslåten. Helt fantastisk. Janet Kays Top 30-hit SILLY GAMES är också bra och ganska ovanlig, melodiös reggae. THE POCKETS låt CATCH ME är en snabb discolåt i Earth, Wind and Fires anda.

Tror ni disco är monotont? Ta då och lyssna på CORY DAYES suveräna GREEN LIGHT med flera olika teman och oväntade effekter.

Dessutom underbart saxspel.... OLYMPIC RUNNERS har en snabb funklåt i THE BITCH. AMANDA LEARS underbara stämma kan avnjutas på FABULOUS LOVER, LOVE ME. Har ni inte skaffat hennes FASHION PACK (STUDIO 54) så gör det! DUCHESS heter Stranglers nya singel och det är en snygg melodiös sak från lpn THE RAVEN.

Svenska gruppen INTERMEZZO gör bra rock på sin singel KOM OCH TA MEJ/ DE E VI SOM BESTÄMMER. Bra ös och bra texter, vad mer kan man begära? RAFFAELA CARRA har gjort en perfekt jogging-

låt, fyndigt döpt till JOGGIN', med monoton melodi, dito text och flåsande. Usch, jag blir trött bara av att höra den... Pust, stön, åååååh....

MENINGSFRÄNDER

"Folk är inte dumma, dom är dummare"

"Stickan" Andersson, Polar "Folk är ju precis så dumma som man (skivbolagen, JR) hoppades att de skulle vara."

Tom Arvidsson, M-forum
Kommentarer överflödiga

CRUSADERS

heter en jazzgrupp som blivit väldigt stora på senare år och större kommer dom att bli efter sin nya singel. STREET LIFE heter den och är en återhållsam funklåt, med fin sång av inlånad jazzsångerska, och solon från alla medlemmarna. Den här låten toppar den engelska discolistan och det är välförtjänt. Frågan är om dom spelar bra jazz eller bra disco? Förmodligen bådadera....! Kolla maxisingeln för den är sju och en halv minut lång, ren extas!!!!

BUZZCOCKS

är ett Manchesterband vars LP A DIFFERENT KIND OF TENSION både är bubbelgumpunk och avantgard-rock. Lättlyssnat när man känner för det och hyperintressant om man lyssnar noga. En del harmonier är jätteskumma och man tror ibland att skivspelaren går ojämnt. Det gör den inte, det är Buzzcocks som gör spännande musik...

TILL SIST

vill jag klaga på debattklimatet i MF. Obekväma åsikter, som mina egna, vill en del sopa under mattan utan att argumentera! Svagt!

tramp i klaveret

Denna gång har jag samlat ihop några intressanta urklipp och uttalanden. Håll till godo!!

- Tom

VIDRIGT

"Hvad är väl detta vidriga arbete annat än en serie av analyserande bitar utan ringaste sammenhang och utan annat, åtminstone skenbart, ändamål än att med ungdomligt öfvermod fördöma allt omkring sig. Hela detta skriftstalleri förefaller oss icke olikt, då okyniga ungdomar roa sig med att stampa i rännstenarna för att med det oreña vattnet nedsmutsa förbigående."

(Aftonbladet 1879, i en recension av August Strindbergs "Röda Rummet")

Hösten är som en kofångare.
Den hindrar sommaren från att
krocka med vintern

När något är sagt och gjort, är
det vanligen mer sagt än gjort.

Self-made man

Richard Nixon har tjänat 8,6 miljoner kronor på sina Watergate-memoarer. TV-intervjuerna i ämnet med David Frost gav 2,6 miljoner. Pensionen som expresident är 1,4 miljoner om året.

Brott lönar sig.

- Viktoria (DN)

"Somehow, by doing what I wanted to do, I manage to give people what they don't want to hear and they still come back."

- Neil Young om sin kompromisslöshet kontra publiken

Se på Nyfors! Kommunen lyckades knäcka den slummen. Den mest konsekvent genomförda sanering jag sett. Vi har helt enkelt snyggt upp stan. De som velat bevara är i huvudsak hembygdsföreningarna. Men bara det blir lite grönska brukar alltid stämnet lägga sig.

- Sune Gustafsson

Smått och gott och litet av varje

Kaminvärme håller
gnagarna borta...
- djurgårdare

MBL

Innebar för de anställda att de blir lika överkörda som förut.
Den enda skillnaden är att nu måste taget ruta först.

Vad är det då som gör en bra disco-låt?

Jo, först och främst är det ju all den reklam som omger plattan. Och så är det lite grann melodin också.

- Känd svensk discjockey intervjuad i radio

"Look, just one time I'd like to see any one of those assholes try and do what I do. Just once let one of them write a song to show how they feel and sing it in front of ten, let alone 10.000 or 100.000 people. I'd like to see them just try that one time".

- Bob Dylan om sina kritiker

Varför skriver ingen ?

Tillhör du dom som tycker att

man bör ha gått två år på Journalisthögskolan, eller vara speciellt begåvad och skrivkundig för att skriva i den här tidningen?

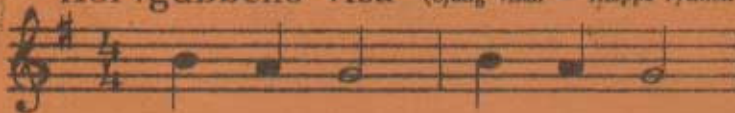
Glöm det! Lär dig istället hata elitism, vässa pennan och börja tro på dig själv!

Eller kanske du tillhör dom som säger: -Joo, det är klart att jag skulle vilja skriva, det finns ju massor att tycka om.

Men jag har så mycket att göra, när skulle jag få tid?? Vi i tidn. red. säger:

-Vässa dina pennor och ta dig tid! Tidningen blir sjutton så mycket mer intressant om det är femton pers. som skriver än om det bara är fyra-fem!!!

Korvgubbens visa (Sjung visan - Klappa rytmen - Spela visan)

Köp varm korv! Köp varm korv!

Här - lig korv med myc-ket se - nap. Köp varm korv!

Program

För

- 2.11 opposite Corner
- 3.11 Episod + Panik
- 5.11 STOR möte
- 7.11 Music Jam Group - möte
- 9.11 Dixiebandet (preliminärt)
- 10.11 Rolf Gille med vänner

November

- 14.11 Kulturkvartetten ^{samarb. med jazzför.}
- 16.11 Lasse Tennander
- 17.11 Cosmic Overdos + Allan Ladd
- 23-24.11 KFUM:s Julmarknad
- 30.11 Lupus
- 1.12 prel. IGO (södertäljeband)

KRIESENSGATAN 13

MUSIK

CAFÉET

